

PRZYCIERAĆ (6) *vb impf*

przycierać (6), [**przycierać**].

e oraz a jasne.

inf przycierać (1). ◊ *praes 1 sg* przycieram (4). ◊ [3 *pl* przycierają. ◊ *praet 3 sg f* przycierała.] ◊
fut 2 pl m pers będziecie przycierać (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (trzy z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

1. Rozcierać, rozgniatać, miażdżyć; *atterere Mącz, Calep; conterere Mącz; comminuere, subterere Calep* (4) : Suffrio paululum contero, Przycieram/ Przidrobiam *Mącz* 137b; Attero, Nácieram/ vcieram/ przycieram/ przenoszę. *Mącz* 450d; *Calep* 111b, 1022b.

2. [Trąc skracać trochę końce: przycierać czego na czym: Czenstokroć thiż y bładzac [pszczoły] przichodzą kżginienyu Bo skrzydel przicziraią na thwardem kamienyu *ŚwirPasiecz* 260.

przycierać co czemu: gdy koń iuż pocźnie stárzeć tedy zęby [...] vkázuią się dłuźsze niż z młodu/ dla te^{go} starym koniom przycieraią zęby *Cresc* 1571 514.]

3. [Nacierać w walce, atakować: wnet wżyftka wielkość onego Pogánftwá [...] z ochotną fmiąłością/ [...] á spiefznym pędem przycieraią. *StryjKron* 340 (*Linde*).

przycierać na kogo: wstępią Ruffacy/ Polacy ná nich przycieraią *StryjKron* 342 (*Linde*).]

4. Mówić rzeczy dotkliwe, dokuczliwe; *atterere Vulg* (2) :

przycierać komu czym (1): Długoż będziecie trápic duffę moię/ y przycierać mi mowami? *Leop Iob* 19/2.

przycierać k czemu (1): Iugulum petere Metaphoricos, Ruffać komu fádná/ to yeft ktemu co fie rzeczy naibárziesy dotyczy przycieraić/ przimuffać kogo. *Mącz* 177b.

[*przycierać na kogo*: Ty jej [królowej] słowa gdy(m) k(siędzu) krakowskiemu powiedział, tedy on jeszcze barziesy na nię poczał przycierać. *ListyPol* I 1547/395.]

Synonimy: 1. przydrobiać; 3. najeżdżać, potykać się, przypadać; 4. dodziwać, dojeżdżać, dojmować, dokuczać, dolegać, dopiekać, dopierać, dotykać, dożegać, ruszać, wyrzucać, zlorzeczyć.

Formacje współrdzenne cf TRZEĆ.

Cf [PRZYCIERAJĄC]